

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1591	Intern Journal nr 336/82 VB	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Åpen
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr NGU 1940	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Magnetiske borhullsmålinger ved Frafjord, Vik, Sogn og Fjordane, 1982				
Forfatter Brandhaug, Kolbjørn		Dato 12.11 1982	Bedrift NGU	
Kommune Vik	Fylke Sogn og Fjordane	Bergdistrikt Vestlandske	1: 50 000 kartblad 13164	1: 250 000 kartblad
Fagområde Geofysikk Prospektering	Dokument type	Forekomster Dale		
Råstofftype	Emneord			
Sammendrag				

NGU Rapport nr. 1940

Magnetiske borhullsmålinger ved Framfjord,
VIK, SOGN OG FJORDANE

1982

Norges geologiske undersøkelse

Leiv Eiriksons vei 39 Postboks 3006
Tlf. (075) 15 860 7001 Trondheim

Postgironr. 5 16 82 32
Bankgironr. 0633.05.70014

Rapport nr. 1940		Åpen for offentlig bruk
Tittel: Magnetiske borhullsmålinger ved Framfjord i Sogn		
Oppdragsgiver: NGU/Industridepartementet		Forfatter: Kolbjørn Brandhaug
Forekomstens navn og koordinater: Dale 32V LN617644		Kommune: Vik
Fylke: Sogn og Fjordane		Kartbladnr. og -navn (1:50000): 1316 IV Myrkdalen
Utført: Feltarbeid sept. 1982 Rapport november 1982		Sidetall: 6 Tekstbilag: Kartbilag: 2
Prosjektnummer og -navn: 1940 Vestlandsprogrammet, Framfjord		
Prosjektleder:		
Sammendrag: Magnetiske målinger er utført i borhull nr. 1, 1982 ved Framfjord i Sogn. Måleforholdene er ugunstige da det er meget dårlig kontrast mellom de magnetiske soner og de omkringliggende bergarter.		
Nøkkelord	Geofysikk	
	Prospektering	
	Magnetisk borhullsmåling	

Ved referanse til rapporten oppgis forfatter, tittel og rapportnr.

INNHold

	Side
INNLEDNING	4
MÅLEUTSTYR OG MÅLEBETINGELSER	4
MÅLINGENES UTFØRELSE	4
RESULTATER	5
TOLKNING	5
KONKLUSJON	6

KARTBILAG

- 1940-01 Profilkart Framfjord
- 02 Pilkart Framfjord

INNLEDNING

Den 30.09.1982 utførte Geofysisk avdeling ved NGU magnetiske målinger i borhull nr. 1, 1982 i Framfjord i Sogn.

Undersøkelsene var et ledd i NGUs Vestlandsprogram, prosjektnr. 1940.

Formålet med målingene var å undersøke om det fantes poler som kunne indikere magnetiske soner i nærheten av borhullet.

MÅLEUTSTYR OG MÅLEBETINGELSER

Det ble benyttet et fluxgatemagnetometer av type NGU 1973 som måler 3 komponenter av det magnetiske totalfeltet.

1. Magnetfeltets vertikalkomponent
2. Horisontalkomponenten parallelt med borhullsretningen
3. Horisontalkomponenten på tvers av borhullsretningen

Spolenes orientering skjer ved hjelp av tyngdekraften. En betingelse for å få gode indikasjoner på eventuelle magnetpoler i nærheten av borhullet er god magnetisk kontrast mellom de magnetiske soner og de omkringliggende bergarter.

MÅLINGENES UTFØRELSE

Observasjonene av de magnetiske data gikk for det meste greit. Avstanden mellom de enkelte målepunkter er 5 m for de øverste 75 m og 2,5 m fra 75-175 m.

RESULTATER

Resultatene av registreringene er tegnet i kurveform. Det er tegnet profilkurver av hver av de 3 målte komponenter. Dessuten er det tegnet kart med vektorpiler. Det ene viser de magnetiske variasjoner i et snitt gjennom hullet i vertikalplanet, og det andre, vektorpilene fra horisontalprojeksjonen av borhullet.

Snittet gjennom hullet i vertikalplanet viser resultanten av vertikalfeltet, og den delen av horisontalfeltet som er parallell med borhullet.

Det andre pilkartet viser resultanten av de 2 horisontalfeltkomponentene. Alle kart har skalaverdi 100 g lik 1 mm.

På deler av pilkartene er noen mellomliggende registreringer utelatt. Dette er gjort for å unngå overlesede kart.

TOLKNING

Profilkurven for horisontalfeltet på tvers av borhullet har en stigning i magnetfeltet som vi ikke kan se har noen fornuftig magnetisk forklaring. Vi har derfor valgt å se bort fra denne komponenten. Vertikalfeltkurven har en reduksjon i feltet fra 110 m. Dette faller godt sammen med den talkførende sone som begynner her.

Den samme reduksjon i magnetfeltet finner vi også på kurven for horisontalfeltet parallelt med borhullet.

På pilkartet snur piltoget ved 80 m. Dette kan antyde en svak magnetisk sone nordvest for borhullet.

En tynn magnetisk sone kan også antydes i 145 m dyp.

KONKLUSJON

De magnetiske borhullsmålinger har gitt begrensede resultater.

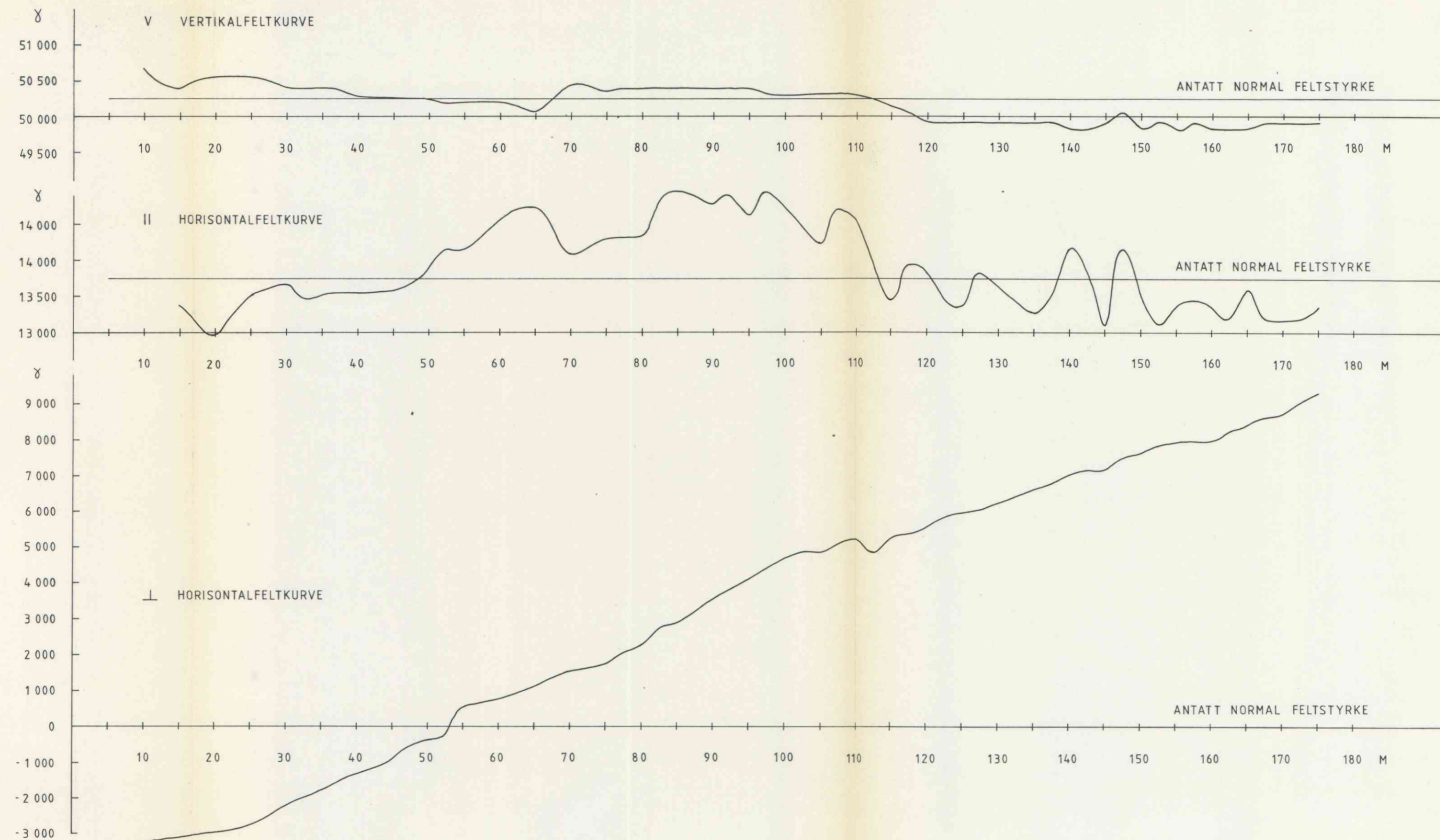
Dette skyldes i første rekke den meget dårlig magnetiske kontrast mellom bergartene nær borhullet.

I tillegg består bergartene av relativt tynne soner som ligger forholdsvis flatt, og derved blir lite magnetisert i jordfeltet.

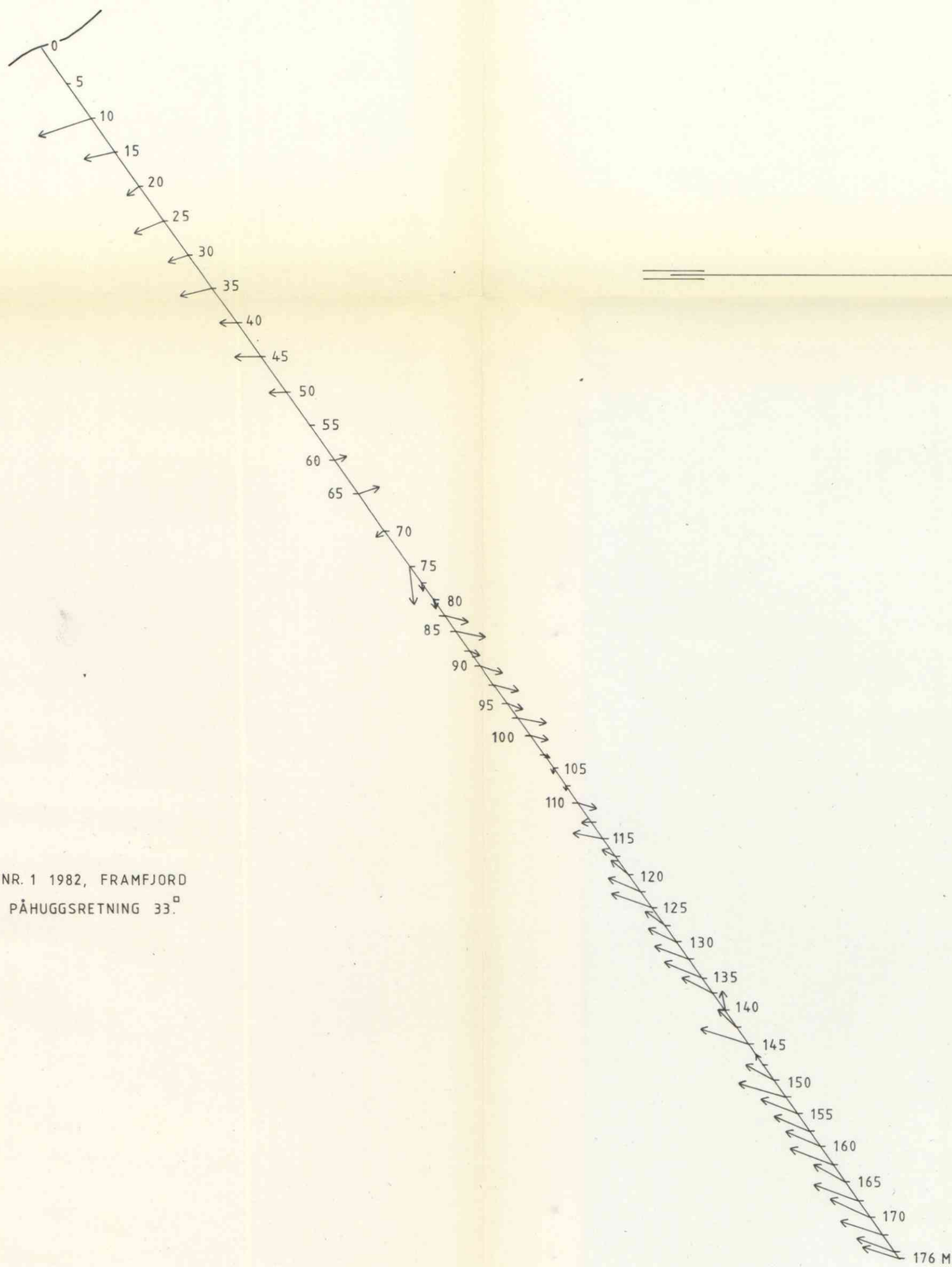
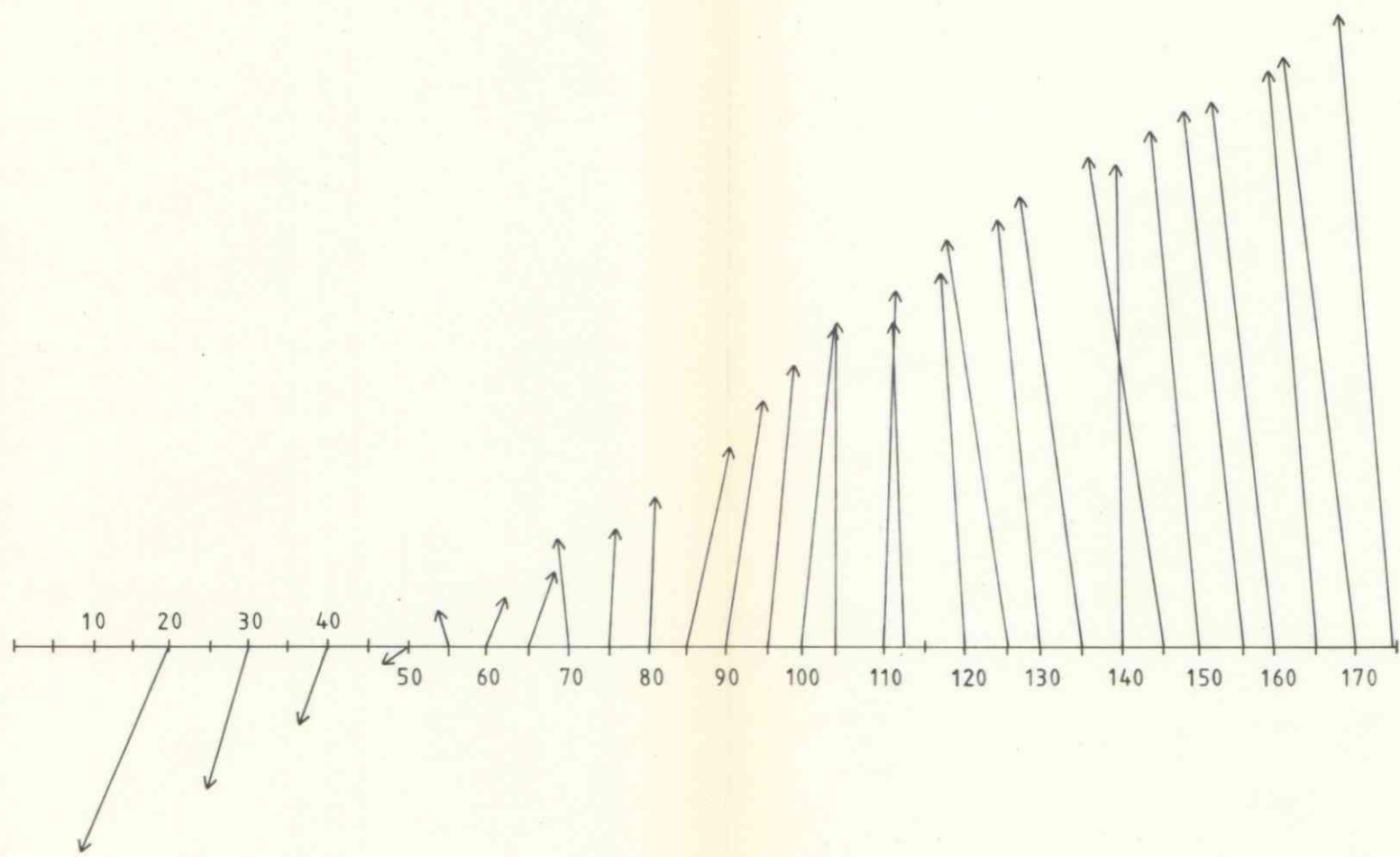
Vi kan derfor ikke se, fra de magnetiske målingene i dette borhullet at det peker seg ut magnetpoler i noen retning som kan gi grunnlag for nye boringer.

Trondheim, 12. november 1982
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
Geofysisk avdeling

Kolbjørn Brandhaug
Kolbjørn Brandhaug
avd.ing.

NGU MAGNETISKE BORHULLSMÅLINGER DBH. 1-1982 PROFILKART FRAMFJORD, SOGN OG FJORDANE	MÅLESTOKK		OBS. K.B.	SEPT. - 82
	1:500		TEGN. K.B.	NOV. - 82
			TRAC. J.G.	NOV. - 82
			KFR. K.B.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR.		KARTBLAD NR.	
	1940-01		1316 IV	

BORHULL NR. 1 1982, FRAMFJORD
FALL 61, PÅHUGGSRETNING 33.

NGU
MAGNETISKE BORHULLSMÅLINGER
D.B.H. 1-1982 PILKART
FRAMFJORD, SOGN OG FJORDANE

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK
1:500

OBS. K.B	SEPT. - 82
TEGN. K.B	NOV. - 82
TRAC. J.G	" "
KFR. K.B	" "

TEGNING NR.
1940 - 02

KARTBLAD NR.
1316 IV